

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **K.**, s.r.o. so sídlom N., X., (predtým R., s.r.o., K., B.), zast. advokátom, JUDr. J.H., R., B., proti žalovanému: **D.**, H., B., zast. advokátom, JUDr. I.B., ul. J., B., o zaplatenie 8 000 000,- Sk s prísl., na odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 21 Cb 86/95-726 zo dňa 17. 04. 2008 a na odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 21 Cb 86/1995-731 zo dňa 16. 06. 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 21 Cb 86/95-726 zo dňa 17. 04. 2008 v časti o zaplatenie 47 637,02 eur (1 435 112,80 Sk) spolu s 18% úrokom z omeškania od 05. 10. 1995 do zaplatenia p o t v r d z u j e , v časti trov konania z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 21 Cb 86/1995-731 zo dňa 16. 06. 2008 m e n í tak, že žalovanému u k l a d á zaplatiť súdny poplatok za dovolanie vo výške 2 858,20 eur (86 106,-- Sk) na účet Krajského súdu v Bratislave č. účtu 7000142457/8180 VS: 1050677808 v lehote do 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 21 Cb 86/95-126 zo dňa 17. 04. 2008 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť sumu 1 435 112,80 Sk s 18%-ným úrokom z omeškania od 05. 10. 1995 do zaplataenia a na náhradu trov konania vo výške 794 633,-- Sk.

V dôvodoch rozhodnutia citoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1M Obdo V 9/2006, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. 10. 2003 č. k. 21 Cb 86/95-636 v jeho napadnutej časti a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 05. 2005 č. k. 5 Obo 117/04-671. Uviedol, že z obsahu rozsudku dovolacieho súdu vyplýva, že žalovaný ako konateľ spoločnosti R., s. r. o., B., v mesiacoch október a november 1994 úmyselne a cieľavedome konal a postupoval v rozpore s jej záujmami, a teda ako mandatár nepostupoval s odbornou starostlivosťou ako riadny hospodár (§ 567 ods. 1 Obchodného zákonníka, a preto zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi, vrátane ušlého zisku, z ktorého dôvodu dovolací súd napadnuté rozsudky zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uviedol, že suma 1 435 112,80 Sk, ktorú požaduje žalobca uhradiť spolu s 18%-ným úrokom od 05. 10. 1995 do zaplataenia pozostáva zo sumy

- 1 120 463,-- Sk tržby za premietanie filmov v kinách
- 163 500,-- Sk za prepracovanie účtovníctva (rekonštrukcií účtovníctva)
- 54 630,-- Sk mzda žalovaného za mesiac november 1994, kedy nesporne konal v záujme svojom na vlastnom zakladaní novej obchodnej spoločnosti a konal v rozpore so záujmami žalobcu
- 773 750,-- Sk za právne služby
- 14 473,-- Sk pokuty D.
- 25 000,-- Sk za poštovné a telefónne poplatky
- 8 009,-- Sk za nevyúčtované služobné cesty
- 710 400,-- Sk náklady súvisiace s uvádzaním filmov do kín podľa distribučnej zmluvy, teda z celkovej sumy 2 870 225,-- Sk, že si uplatňuje sumu 1 435 112,80 Sk na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej pôvodným žalobcom. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu 1M Obdo V 9/2006 zo dňa 28. 06. 2007 konštatoval, že žalovaný konal a postupoval v rozpore so záujmami spoločnosti, čím žalobcovi spôsobil škodu, za ktorú

zodpovedá. Vychádzajúc zo špecifikácie škody a ušlého zisku, prvostupňový súd dospel k záveru, že tieto finančné prostriedky by bola spoločnosť žalobcu získala z tržieb za premietanie filmov a nevznikli by jej náklady s prepracovaním účtovníctva, úhrady mzdy žalovanému za právne služby a ďalšie výdaje spojené s konaním žalovaného v rozpore so záujmami spoločnosti R., s.r.o. Na základe takto doplneného dokazovania súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 435 112,80 Sk spolu s úrokom z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote, podaním doručeným dňa 11. 06. 2008, podal žalovaný odvolanie a uviedol, že konštatovanie dovolacieho súdu, je potrebné rozšíriť aj na ďalších konateľov spoločnosti R., s.r.o. Namietal, že konštatovanie je v rozpore s právnymi predpismi Slovenskej republiky, pretože žalovaný konal v prospech spoločnosti, nakoľko ihneď po podpise zmluvy, žalobca bez vynaloženia nákladov, poberal v jeho prospech v intenciách distribučnej zmluvy bez vynaloženia nákladov všetky tržby, že podľa distribučnej zmluvy s americkou stranou B. (BVI) z 29. 04. 1994 všetky tržby z distribúcie filmov na území Slovenskej republiky až do skončenia týchto práv ku dňu 30. 11. 1994, boli v prospech žalobcu, že konatelia spoločnosti zodpovedajú za účtovnú závierku spoločne, ďalej, že bolo vo výlučnej pôsobnosti právomoci BVI ukončiť tento zmluvný vzťah a ukončenie tohto zmluvného vzťahu, jednoznačne bolo zdôvodnené svedectvom B., I. 25. 05. 2000, ktoré preukazuje, že nebolo z dôvodov na strane žalovaného, ale práve konaním iných konateľov, že pochybnosti o tomto dôkaze svedectvom, ktoré vydala spoločnosť B. E. zo dňa 25. 05. 2000, neboli v konaní pred krajským súdom v novom konaní opätovne zohľadnené, že žalobca v novom konaní nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by z hľadiska vecného a odborného, preukazovali a odôvodňovali vznik škody, že nebola žalobcom preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a škodou.

Z hľadiska rozhodnutia o náhrade o trovách konania poukázal na fakt, že žalobca nemôže mať nárok na náhradu trov konania vo výške 794 633,- Sk, keď z dôvodu zmluvy o postúpení mal nárok iba na polovinu nároku a to zo sumy 1 435 112,- Sk.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k.21 Cb 86/1995-131 zo dňa 16. 06. 2008 Krajský súd v Bratislave uložil žalovanému v hore uvedenej veci zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za odvolanie vo výške 480 000,- Sk to jest 6% zo sumy 8 000 000,- Sk.

Podaním doručeným súdu 04. 07. 2008 podal žalovaný odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 21 Cb 86/1995-731 zo dňa 16. 06. 2008 a namietal, že konajúci súd nevzal do úvahy, že voči dvom žalovaným bol nárok postupne vzatý späť, a že pôvodne uplatňovaný návrh bol redukovaný na sumu 1 435 112,80 Sk, voči ktorej sume aj odvolanie smeruje. Ďalej namietal, že nový žalobca nemá nárok na náhradu trov všetkých súdnych poplatkov od začiatku sporu, a ani náhradu trov konania v odvolacom konaní z postupne redukovanej sumy, pretože zmluvou o postúpení bola novému žalobcovi postúpená len polovica nároku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie v časti o zaplatenie 1 435 112,80 Sk, je právne nedôvodné.

Predmetom odvolania je posúdiť, či prvostupňový súd v novom konaní rozhodol v súlade so zákonom, keď žalobe do výšky 1 435 112,80 Sk s príslušenstvom vyhovel.

Z predložených dokladov nie je sporené, že na žalobcom K., s.r.o. bola zmluvou o postúpení postúpená pohľadávka vo výške 1 435 112,80 Sk, ktorá je predmetom sporu v tomto konaní. Z predložených dokladov je zrejmé, že ide o nárok uplatnený titulom náhrady škody, ktorá vznikla žalobcovi následkom porušenia povinnosti žalovaným, následkom čoho spoločnosť B., s.r.o. (ďalej len B.) odstúpila od zmluvy uzavretej so spoločnosťou R., s.r.o.. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1M Obdo V 9/2006 zo dňa 28. júna 2007 je jednoznačné, že dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný konateľ spoločnosti R., s.r.o., B., K. v mesiacoch október - november 1994, úmyselne a cieľavedome konal a postupoval v rozpore s jej záujmami, a že žalovaný nepostupoval ako mandatár s odbornou starostlivosťou, ako riadny hospodár (§ 567 ods. 1 Obchodného zákonníka, a keďže takto nepostupoval a uskutočnil celý rad právnych úkonov a ďalších krokov, ktoré boli v rozpore so záujmami žalobcu, zodpovedá žalobcovi za takto vzniknutú škodu vrátane ušlého zisku. Zo zdôvodnenia rozhodnutia 1 M Obdo V 9/2006 zo dňa 28. júna 2007, vyplýva, že základným pochybením súdu prvého stupňa bolo nerešpektovanie právneho názoru odvolacieho, ktorý bol vyslovený v zrušujúcom uznesení zo dňa 29. 10. 1999 č.k. 7 Obo 61/99-407, v ktorom uznesení bolo uvedené, že žalovaný svojim konaním zaviniť, že zahraničný zmluvný partner B., s.r.o. jednostranne vypovedal „Zmluvu o distribúcii filmov zo

dňa 29. 04. 1994, a že žalovaný vedel a musel vedieť, že bez predchádzajúceho súhlasu „B.“ ako konateľ žalovaného, uzavrie dohodu o ukončení pracovného pomeru so šiestimi pracovníkmi spoločnosti, že tým dôjde k porušeniu zmluvných podmienok s možnosťou vypovedania zmluvy. Zo zdôvodnenia rozhodnutia 1M Obdo V 9/2006 zo dňa 28. júna 2007 je taktiež zrejmé, že konanie žalovaného bolo úmyselné s cieľom dosiahnuť zánik zmluvy z 29. 04. 1994, na ktorom smere nemohlo nič meniť ani následné vyjadrenie spoločnosti B. z 25. 05. 2000. Z hľadiska platnosti vypovedania zmluvy ku dňu 30. 11. 1994, za rozhodujúce skutočnosti označil uvedené skutočnosti v tejto vypovedaní zmluvy, ktoré skutkové okolnosti zásadne spochybnené účastníkmi, neboli. Z obsahu citovaného rozhodnutia je zrejmé, že ako prvostupňový súd, tak aj odvolací súd rozhodnutím 4 Obo 117/04-679 zo dňa 17. mája 2005 pochybili, keď na základe dôkazu obsahu listu zo dňa 255 (č.l. 422) dospeli k záveru, že žalovaný neporušil zákon.

Z ustanovenia § 226 O.s.p. vyplýva, že súdy nižšieho stupňa sú právnym názorom súdu vyššieho stupňa viazané. Fakt, že v rozhodnutí 1 M Obdo V/9/2006 zo dňa 28. júna 2007 bolo porušenie zákona v danom prípade prvostupňovému súdu, aj odvolaciemu súdu vytknutý, sporný nie je a jednoznačne z rozhodnutia dovolacieho senátu je, že žalovaný porušil povinnosť, ktorá je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou spoločnosti R., s.r.o. Tvrdenia odvolateľa v odvolaní, že súd sa dostatočne nevysporiadal v konaní vednom pod č.k. 21 Cb 86/95 zo dňa 17. 04. 2008 s otázkou porušenia povinnosti žalovaným, následne s dôkazom zo dňa 25. 05. 2000 a so skutočnosťou, že za škodu zodpovedajú viacerí konatelia, odvolací súd označil za v tomto konaní už za právne irelevantné, práve s poukazom na jednoznačné konštatovanie v odôvodnení rozhodnutia 1 M V Obdo/9/2006 zo dňa 28. júna 2007, ktorého súdu právny názor je pre súdy nižšieho stupňa právne záväzný (§ 226 O.s.p.). Záver prijatý dovolacím senátom, že žalovaný porušil povinnosť, ktorá je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou spoločnosti R., s.r.o. je nesporný, a preto otázka, či škodu spôsobili viacerí konatelia, už nemôže byť predmetom ďalšieho skúmania v tomto konaní. Na základe citovaného rozhodnutia za škodu jednoznačne žalovaný zodpovedá a výška tejto škody zo strany žalovaného nebola žiadnym hodnoverným dôkazom spochybnená. Zo zdôvodnenia rozhodnutia 1 M Obdo V/9/2006 je taktiež zrejmé, že podľa dovolacieho súdu znalkyňa výšku škody posudzovala neprípustným spôsobom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností napadnutý

rozsudok 21 Cb 86/95-726 zo dňa 17. 04. 2008 v časti týkajúcej sa istiny spolu s 18%-ným úrokom podľa § 219 O.s.p. z jeho správnych dôvodov, potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal odvolanie aj v časti výroku o trovách konania, kde žalovaný namietal, že nemožno pri zohľadnení zmluvy o postúpení pohľadávky súhlasiť s názorom súdu že, žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 794 633,- Sk z dôvodu, že mal v spore plný úspech, keď podľa vyčíslenia žalobcu, ktorý zmluvou o postúpení pohľadávky získal len polovicu nároku, sumu 1 435 112,80 Sk. S názorom žalovaného, že základom pre výpočet trov konania je suma 1 435 112,80 Sk, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky, stotožnil. Zo zdôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že krajský súd uviedol, že náklady trov konania, predstavujú 628 635,- Sk na náhradu súdnych poplatkov a trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci v sume 15 120,- Sk, za dva úkonu právnej pomoci po 14 810,- Sk, za 4 úkony právnej pomoci po 15 520,- Sk, za 1 úkon právnej pomoci v sume 32 880,- Sk, za jeden úkon 7 760,- Sk a za jeden úkon právnej pomoci v sume 15 650,- Sk, spolu s paušálnou náhradou 10 x po 128,- Sk a 1 x v sume 150,- Sk. Z obsahu zdôvodnenia nie je zrejmé, na základe čoho konajúci súd dospel k záveru, že náhrada na súdnom poplatku, predstavuje sumu 628 635,- Sk, a taktiež nie je v napadnutom uznesení uvedené, z akého základu pre výpočet trov konajúci súd vychádzal. Zo zdôvodnenia je zrejmé, že priznal náhradu trov konania za desať právnych úkonov, ktorý počet úkonov žalovaný v odvolaní zo dňa 6. júna 2008, ani nenamieta. Je pravdou, že rozhodnutie v časti náhrady trov konania, je nezrozumiteľné a nie je z neho zrejmé, akým postupom konajúci súd postupoval, keď zaviazal žalovaného na náhradu trov konania vo výške 794 633,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto v tejto časti rozhodnutie označil za nepreskúmateľné a podľa § 221 ods. 1 písmeno h/ O.s.p., ho v tejto časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie Krajskému súdu v Bratislave.

Predmetom veci je aj odvolanie žalobcu (list č. 733 v spise) voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 21 Cob 86/1995-731 zo dňa 16. 06. 2008, ktoré ukladá žalovanému zaplatiť v hore uvedenej veci súdny poplatok vo výške 480 000,- Sk, to jest 6% zo sumy 8 000 000,- Sk, na liste č. 731 v spise. Základnou otázkou je, či súd prvého stupňa postupoval správne, keď napadnutým uznesením vyrubil súdny poplatok zo sumy 8 000 000,- Sk,

napriek tomu, že predmetom odvolania, je suma 1 435 112,80 Sk. Najvyšší súd Slovenskej republiky, sa stotožnil s tvrdením žalovaného v odvolaní, že v danom prípade základom pre výpočet súdneho poplatku mala byť suma 1 435 112,80 Sk, ktorá je aj predmetom odvolania, z ktorej sumy 6% predstavuje sumu 86 106,– Sk, a nie ako je uvedené v napadnutom uznesení 480 000,-- Sk. Z predložených dokladov nie je zrejmé, či žalovaný sumu 86 106,– Sk, aj sumu na účet súdu zaplatil, keďže v spise je iba doklad o príkaze na úhradu, ale nie doklad o zaplatení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného uznesenie Krajského súdu v B. č.k. 21 Cb 86/1995-731 dňa 16. 06. 2008 zmenil tak, že žalovanému sa ukladá zaplatiť na účet súdu 7000142457/8180,VS: 1050677808 sumu 2 858,20 eur (86 106,– Sk).

O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté v novom konaní o náhrade trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 17. marca 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková